

۲۲ گناه مربوط به زبان از دیدگاه قرآن

عباس نعمتی رئیس باشگاه پژوهشگران جوان واحد میانه

۱- دروغ گفتن:

در آن روز سخت، وای بر دروغ گوینان. آنان که به بازیچه دنیا فروشنده. (سوره طور آیه ۱۱)

۲- تهمت زدن:

هر کس خطا یا گناهی از او سر بزند و تهمت دیگری ببندد، مرتکب گناه آشکار و بزرگی شده است. (سوره نساء آیه ۱۱۲)

۳- غیبت کردن:

غیبت یکدیگر را نکنید. آیا شما دوست دارید گوشت برادر مرده خود را بخورید؟ از خدا بترسید و توبه کنید که خداوند بسیار مهربان و توبه پذیر است. (سوره حجرات آیه ۱۲)

۴- فحش و ناسزا گفتن:

خداوند دوست ندارد که بنده اش به گفتار ناسزا و زشت به عیب خلق خدا صدا بلند کند مگر آنکه ظلمی به او رسیده باشد و خداوند شنونده و دانا به احوال خلق است. (سوره نساء آیه ۱۴۸)

۵- طعنه زدن، عیب جویی و زخم زبان:

هرگز عیب جویی از هم دینان خود را نکنید و با نام های زشت همدیگر را نخوانید که پس از ایمان به خدا، نام فسق بسیار زشت است و هر که از فسق و گناه به درگاه خداوند توبه نکند، بسیار ظالم و ستمکار است. (سوره حجرات آیه ۱۱)

۶- مسخره کردن:

ای اهل ایمان و مؤمنان هرگز نباید قومی قوم دیگر را مسخره کند. شاید این قوم را که مسخره می کنید از بهترین مؤمنان باشند. (سوره حجرات قسمتی از آیه ۱۱)

۷- سخن چینی:

وای بر هر عیبجوی هرزه زبان (در سخنی که از ابن عباس آمده هم به معنای آن است که آنان کسانی هستند سخن چینی می کنند و بین دوستان جدایی می افکنند) (سوره

الهمزه آیه ۱)

۸- آبرو ریزی و شایعه کردن اسرار مردم:

ای اهل ایمان، از بسیاری پندارها در حق یکدیگر اجتناب کنید که برخی گمانها و پندارها معصیت است و نیز هرگز از حال درونی یکدیگر تجسس نکنید. (سوره حجرات قسمتی از آیه

۹- شایعه پراکنی:

آنان که دوست دارند در میان اهل ایمان کار منکری را شایعه کنند، در دنیا و آخرت عذاب دردناک خواهد بود و خدا میداند و شما نمیدانید. (سوره نور آیه ۱۹)

۱۰- ناامید بودن:

بگو ای بنده خدا که بر نفس خود (از شدت گناه) اسراف کرده اید، از رحمت خداوند ناامید نباشید. البته خدا همه شما را خواهد بخشید که او بسیار آمرزنده و مهربان است. (سوره زمر آیه ۵۳)

۱۱- دل شکستن و سرزنش بیجا:

همانا (اگر امروز) بدکاران بر اهل ایمان میخندند (و مسخره میکنند) و چون آنان بگذرند و به چشم طعن و استهزا بنگرند، پس امروز (روز قیامت) اهل ایمان به گفتار شما می خندند. (سوره مطففین آیات ۳۴، ۳۰، ۲۹)

۱۲- شوخی با نامحرم:

زنها نازک و نرم با مردها سخن نگویند. مبدا آنکه دلش بیمار (هوا هوس) است به طمع بیفتد، بلکه متین و درست سخن بگویند. (سوره احزاب قسمتی از آیه ۳۲)

۱۳- تملق و چاپلوسی و ریا در گفتار:

چون به اهل ایمان برخورد کنند، میگویند ما ایمان آورده ایم و چون خلوت با شیطانهای خود کنند، گویند باطناً با شما مییم و ما مومنان را استهزا می کنیم. (سوره بقره آیه ۱۴)

- کبر در گفتار:

و هرگز با تکبر و ناز از مردم رخ متاب و در زمین با غرور قدم بر مدار که خدا هرگز مردم متکبر و خود ستا را دوست ندارد. (سوره لقمان آیه ۱۸)

۱۵- امر به منکر و نهی از کارهای نیک:

مردان و زنان منافق از یکدیگر و طرفدار یکدیگرند و از نیکی دست کشیده و مردم را به کار بد وا میدارند و از نیکی منع می کنند. (سوره توبه قسمتی از آیه ۶۸)

۱۶- بدعت در دین و تحریف مسائل دینی:

و برخی از مردان فاسد و فتنه انگیزند، کسانی که گفتار و سخنان لغو باطل را به هر وسیله ای تهیه می کنند تا خلق را به جهالت از راه خدا گمراه سازند و قرآن را به تمسخر و استهزاء میگیرند. این مردان فاسد به عذاب با خواری و ذلت گرفتار می شوند. (سوره لقمان آیه ۶)

۱۷- حکم ناحق و شهادت ناحق دادن:

ای اهل ایمان به عدالت گواهی دهید. (یعنی موافق به حکم خدا) هر چند بر ضرر خود یا پدر

و مادر خود باشد، چه فقیر چه غنی باشند. (سوره نساء آیه ۱۳۵)

۱۸- قسم و وعده دروغ دادن:

مشركان خدا (به سخت ترين سوگند) قسم ياد كردند كه البته اگر آيتي آيد، ايمان آوردند. بگو ای پیامبر، آیات از طرف خداست. چگونه شما مومنان به گفته این کافران مطمئن می شوید اگر آیتي هم آید هرگز به آن ايمان نمی ورید. (سوره انعام آیه ۱۰۹)

۱۹- خبري را ندانسته نقل کردن:

و هرگز بدانچه علم و اطمینان نداري، دنبال مکن. (در پیشگاه خدا) چشم گوش ها و دلها مسئولند. (سوره اسراء آیه ۳۶)

۲۰- اظهار حسد و بخل:

و چون مومنان به آنان گفتند از آنچه خدا روزي شما قرار داده چيزي به فقير انفاق کنید، (از روي بخل و حسد) آن کافران به اهل ايمان جواب دادند آیا ما به کسی که اگر خدا میخواست به او هم مانند ما روزي میداد، اطعام و دستگیری کنیم. (هرگز نمیکنیم) شما که به ما نصیحت می کنید، پیداست که سخت در گمراهی هستید. (سوره یس آیه ۴۷)

۲۱- خشونت در گفتار و تندخويي و بد خلقي:

آناني که از مال خود بر فقرا در حال وسعت و تنگدستي انفاق میکنند و خشم و غضب فرونشانند و از بدی مردم در گذرند، (چنین مردمی نکوکارند) و خداوند دوستدار نیکوکاران است. (سوره اعراف آیه ۱۳۴)

۲۲- تصدیق کفر و شرک:

و چون به کفار گفته شود از کتاب خدا پیروي کنید، جواب دهند ما تنها از طريقي که پدران خود بر يافته ایم پیروي میکنیم. ای رسول، بگو آیا اگر پدران شما را شیطان به آتش دوزخ بخواند باز پیروي آنان خواهید بود؟ (سوره لقمان آیه ۲۱)

۲۳- لعنت کردن مسلمانان:

کساني که کافر شده اند، به عقیده کفر مردند. البته بر آن گروه است لعنت خدا ملائکه و تمام مردم. (سوره بقره آیه ۱۶۲)